

Az I. kerületi Polgármesteri Hivatal több tisztségviselőjének törekvései nyomán 1996-ban jogellenesen leválasztották a Budai Vár alatti barlangrendszer egy szakaszát. **A köztisztviselők által „privatizált” Várbarlang elnevezésű területre közpénzből hozzávetőlegesen 300 millió forintot költöttek.** Ez az alapcselekmény.

Idevezet az ún. Pinceprogram elhanyagolása és a szabálytalan pénzügyi elvonás – Bécsi kapu tér (2005)

A köztisztviselők kalandor idegenforgalmi vállalkozása ugyanakkor csődöt mondott. Ezt követően a Várbarlang elnevezésű területen három elkövetői csoporthoz köthető, szabályos rablógazdálkodás alakult ki: engedély- és elszámolás nélküli turisztikai értékesítés, pornográf-film-forgatások, illegális rendezvények és zugvendéglátás. **Az illegális értékesítés összforgalma meghaladta a 300 millió forintot.**

A néhány év alatt anyagilag leromlott, arculatilag és erkölcsileg lezüllött Várbarlang teljes műszaki és kulturális turisztikai rehabilitációja 150–200 millió forintra becsülhető.

Az ún. pinceveszély-elhárítási program terhére történt több százmillió forintos elvonások következményei ma még teljeséggel nem mérhetőek fel, de az elvonások miatt kialakult pénzhiány a Budai Vár alatt meghúzódó pince- és barlangrendszer több részén már eddig is **omlásokhoz, útbeszakadásokhoz és támfalmozgásokhoz vezetett.**

A járulékos cselekményként értékelhető visszaéléseket a különféle hivatalos eljárásokban korlátozott mértékben vizsgálták, illetve egyes részletei a nagynyilvánosság előtt is ismerté váltak. Ezek azonban a Várbarlang-ügynek mondhatni csak bulvármozzanatai (pornográf filmek, illegális rendezvények, sikkasztás stb.). Az alapcselekmény, tehát a Várbarlang jogellenes kialakítása, és – az újra és újra megismétlődő visszaéléseknek teret adó – jogellenes állapot fenntartása mind a mai napig el van hallgatva.

Szintén kevésbé ismert a Várbarlang-ügy elkriminalizálódása. Az említett alapcselekmény és visszaélések kísérőjelenségei: hivatali visszaélés, korrupció, okirat-hamisítás; közbiztonság veszélyeztetése, közműrongálás, lopás; fenyegetések és fenyegetettségben tartás, baleset- és életveszélyes helyzetek tudatos kialakítása stb.

A Várbarlang kialakításában és a jogellenes állapot fenntartásában érintett köztisztviselők, illetve ezt az állapotot kihasználó elkövetők között átfedések vannak. Az is bizonyos, hogy a kerület vezetői tisztségviselői 2001-től válogatás nélkül, mindenféle eszközzel és módon igyekeznek eltussolni a felszínre kerülő visszaéléseket. 2008. elejétől pedig a kerületvezetés és a visszaéléseket elkövetők közötti összefonódás egyre nyilvánvalóbbá vált.

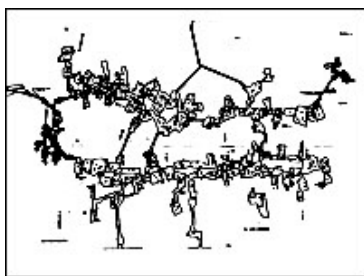
* * *

A Várbarlang jogellenes kialakítása és hasznosítása több szervezetet érint, illetve a Várbarlang-ügy eltussolásában számtalan szervezet játszott szerepet. Az alábbi összeállítás a szervezeti összefüggéseket nem, vagy csak a legszükségesebb mértékben tárja fel. Az utóbbi évtized alaptanulása ugyanis, hogy az intézményi felelősségi körök feltárására irányuló vizsgálatok nem elősegítik, hanem kifejezetten hátráltatják a Várbarlang-ügy lezárását, s ezzel a Budai Vár alatti barlang- és mélypince-rendszer átfogó rendezésének érdemi megkezdését.

Ugyanezen okból az alábbi összefoglaló az érintett köztisztviselők és más személyek körét kizárólag a Várbarlangra és várkerületi hivatalra korlátozza, illetve az érintett személyek – a közszereplés és felelősség mértékének egybevetésével feltüntetett – neveinek, névjelöléseinek közlését is minimalizálja.

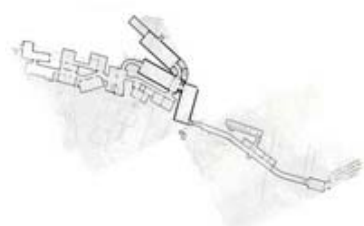
I. TERÜLETI ÁTTEKINTÉS

A Budai Vár alatti barlangrendszer, hivatalos nevén **Budai Vár-barlang** összefüggő, polgári védelmi rendeltetésű, illetve kulturális turisztikai hasznosításra alkalmas területe három részre tagolódott: Budavári Labirintus, Sziklakórház és a két terület között/mellett jogellenesen kialakított és hasznosított Várbarlang elnevezésű szakasz.

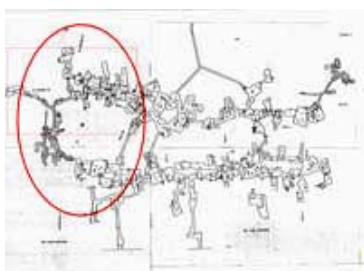
Budavári Labirintus (kb. 4000 m²)

A barlangrendszer legnagyobb, legrendezettebb látogatható szakasza. 1983 óta egy kulturális vállalkozás működteti, ekkortól a Magyar Állam egyetlen forintot sem költött az objektumra. 1996-ig itt volt Magyarország első történelmi panoptikuma. A Budavári Labirintust üzemeltető társaság új vezetése 1997-ben a látogatható területet a megkészszerzte, több új kiállítást hozott létre, illetve világszínvonalú műszaki és idegenforgalmi hátteret alakított ki. A múzeumot Magyarország 100 legérdekesebb helye, illetve a főváros 10 legkedveltebb kulturális turisztikai célpontja közé sorolták. Közkezdvelt gyerekprogramjai mellett otthont ad – elsősorban irodalmi és bölcséleti – szellemi műhelyeknek is.

Sziklakórház (kb. 1500 m²)

A létesítmény jellege ellenére is Budai Vár-barlang része. Az 1941-ben elkészült kórház 3 nagy kórterme összesen 60 férőhelyes volt. Berendeztek egy korszerű műtőt is sterilizátorral, Röntgen-szobát alakítottak ki, ezen kívül helyett kapott még több, kezelésre alkalmas helyiség. Az 50-es években az objektumot kibővítették, felszerelték légmentes zsillippel, harcigáz-szűrővel, nagyteljesítményű generátorral. Titkos objektumnak számított, a kapcsolatos iratok és térrajzok nagy része „elveszett”. A 60-as évek végétől már csak tartalékkórház szerepe maradt meg. A Székesfővárosi Sebészeti Szükségkórház a világháború után kapta a Sziklakórház nevet. Napjainkban alkalmilag látogatható katonai egészségügyi kiállítás látható benne.

Várbarlang (kb. 3000 m²)

Nagy része papírforma szerint 1993-tól, gyakorlatban 1996-tól a Budavári Labirintus területéről jogellenesen leválasztott terület. A szaggatott vonallal keretezett látogatójáratok összterülete 1500 m² volt. A többi barlangág mindvégig használaton kívül maradt és elhanyagolódott. A Várbarlangot 1997 áprilisában nyitották meg a nagyközönség előtt. Az idegenforgalmi járatrendszerben vezetett geológiai és történelmi séták voltak, a Dárda utcai pinceöbölben pedig barlangkiállítás volt látható. 1998-tól az érdektelenség, valamint a magas működési költségek miatt a Várbarlang már csak időszakosan volt megtekinthető, 1999 őszén pedig teljesen bezárt. Ezt követően a nagyközönség és a sajtó elől elzárt területet különféle visszaéléseket elkövető csoportok vették birtokba, s a Várbarlang a feketegazdálkodás terepe lett.

II. JOGVISZONYOK

Tulajdonos: a Budai Vár-barlang, mint minden barlang, a **Magyar Állam** tulajdonát képezi. Az állami vagyon feletti tulajdonosi jogok és kötelezettségek összességét a Magyar Állam tulajdonosi képviselője gyakorolja: a Kincstári Vagyonkezelő Szervezet (KVSZ) 1996-ig, a Kincstári Vagyon Igazgatóság (KVI) 2007-ig; 2008-tól pedig a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács. A Tanács a feladatait a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. (MNV Zrt.) útján, annak ügyvezető szerveként látja el.

Vagyonkezelő: a barlang- és mélypince-rendszert 1937-ben az Országos Légoltalmi Hivatal kapta kezelésbe. A II. világháború után a kezelés hadügytől a belügyhöz, egészen pontosan a polgári védelmi szervezetekhez került. Ezek jogutóda az Országos Katasztrófa Védelmi Főigazgatóság (OKF). A KVI az OKF-et nevezi meg kezelőként. Az OKF ezt a szerepkört – levéltári kutatásokra is hivatkozva – elhárítja. Bonyolítja a helyzetet, hogy a hármas tagozódású (pince-mélypince-barlang) rendszer átfogó geodéziai felmérése mind a mai napig nem történt meg. Így a felszíni ingatlanok és voltaképpen barlangok, illetve a közties vagy ún. vegyes struktúrák szétválasztása, s ennek megfelelően a tulajdonosi, kezelői jogok, az oda-visszairányuló szolgálmi jogok pontos körülhatárolása nemigen lehetséges. A geodéziai felmérés hiánya kihat a vári ingatlanok sorsára is, a mélységi ingatlanhatárok pontos ismeretének hiánya miatt.

Itt kell megemlíteni azt is, hogy 1992 és 2002 között a Budavári Önkormányzat, pontosabban az önkormányzatra hivatkozó köztisztviselők egy csoportja vagyonkezelőként járt el. A KVI nyilatkozata, valamint korábban a Budai Központi Kerületi Bíróság 20. P. I.23.345/2002/5. számú jogerős ítélete egyértelműen kimondja, hogy a Budavári Önkormányzat nem kezelője a barlangrendszernek, illetve semmiféle jogosultsága sincs a hasznosítással kapcsolatos jogokról dönteni.

Hasznosítási viszonyok:

Budavári Labirintus. A Dominó Pantomim Társaság (egyesület) 1983. március 24-én Együttműködési Megállapodást írt alá a Polgári Védelem illetékes szervezeteivel a terület kulturális (közművelődési) hasznosításáról. Az 1993. július 30-án kelt Megállapodás alapján, amely a jogok és kötelezettségek teljes körű átruházását-átvételét tartalmazza, az Egyesület jogutódja a Budavári Labirintus Kft. A Budai Vár-barlang, illetve részei tekintetében mindmáig ez az egyetlen érvényes és meghatározó hasznosítási megállapodás született. A Labirintus a mai napig az abban meghatározott irányelvek szerint működik: állami támogatás nélkül hasznosítja a területet kulturális turisztikai célokra, gondozza-karbantartja a nemzeti vagyonelemet, gyarapítja értékét stb.

Várbarlang. A bírósági határozat, illetve az abban foglaltak KVI általi megerősítése szerint a Budavári Önkormányzat *nem vagyonkezelő*, ennek megfelelően nem jogosult dönteni sem a Budai Vár-barlang egészének, sem részeinek használatáról, hasznosításáról – sem a maga, sem más javára. Tehát a Budavári Önkormányzatnak nemcsak kezelői, **de hasznosítási jogcíme sincs.** A hasznosítási jogcím hiányát az önkormányzatra hivatkozó tisztségviselők – a jelzők megegyezését kihagyva – az ún. *hasznosítási engedélyre* hivatkozással igyekeznek elfedni. **A szakhatósági hasznosítási engedély azonban nem keletkeztetett hasznosítási jogviszonyt.** Ezt az engedély egyértelműen ki is mondja, sőt az engedély feltételként megszabja a jogcím rendezését, illetve ennek határidejét. A jogi rendezetlenség és az önkormányzatra hivatkozó tisztségviselők egy köre idegenforgalmi üzleti kalandja, majd az azt követő visszaélések csaknem félmilliárd forintjába kerültek az adófizetőknek, miközben a barlangszakaszt elzárva tartották előlük. Összevetésként: nemcsak, hogy a Várbarlang által elvesztegetett pénzüsszegeknek többszörösét takarította meg a Magyar Állam a Budavári Labirintussal kötött együttműködési megállapodás révén, de a nemzeti vagyonelem értéke eközben a többszörösével gyarapodott is.

Sziklakórház.

A létesítménye fenntartója a Fővárosi Önkormányzat, üzemeltetője a Szent János Kórház (a szükség-egészségügyi létesítmény, és nem kulturális turisztikai hasznosítás értelemben). A János Kórház és Hadtörténeti Múzeum együttműködésében 2007-ben egyedülálló, nagyszabású kiállítás nyílt meg a Sziklakórházban, amelyet a Múzeumok Éjszakáján a nagyközönség meg is tekinthetett. A KVI vezetése ugyanakkor a jogi és hatósági engedélyek rendezetlensége miatt csak erre az egy alkalomra adta hozzájárulását, illetve a létesítmény hosszú távú hasznosítást pályázati keretek között kívánta megvalósítani. A Múzeumok éjszakáját követően azonban a kiállítás beszállítója, a Pannónia Panoptikum Kft. (P. P. Kft.) először a múzeumra hivatkozva, majd saját nevében ún. próbaüzemben megnyitotta a Sziklakórházat. A most már nem egészségügyi, hanem turisztikai üzemeltetést a P. P. Kft. egy ún. objektumkezelési szerződésre hivatkozva vette át a János Kórháztól. A szerződés érvényessége, tartalma, határidő megjelölései, illetve a különféle fenntartói, kezelői jóváhagyások hiánya azonban nem oldotta meg a hasznosítás alapproblémáit. A „megoldás” végül is úgy született meg, hogy a P. P. Kft. üzletrészt ajánlott fel a János Kórház Sziklakórházért felelős műszaki vezetőjének (D. T.), aki a Kft. ajánlatát elfogadta.

III. SZÁMOK

1993. és 2002. között az évi 10–32 millió forint közötti önrészt hagytak jóvá a kerület költségvetésében. Az önrészre az ún. „Pincerendszerek, természetes partfalak és földcsuszamlások veszély-elhárítási munkáinak költségvetési támogatása” elnyeréséhez volt szükség. A belügyminisztérium szigorú elszámolási feltételek mellett minden évben az önrésszel azonos mértékű támogatást nyújtott. Mindez együttvéve a 9 év alatt csaknem 600 millió Ft-ot tett ki.

Az Önkormányzat ezen felül 1992. és 2004. között 164 millió forint pályázati úton elnyert pénzt kapott az egyéb szervezetektől (Központi Környezetvédelmi Alap, Vízügyi Alap, Országos Műemlékvédelmi Hivatal stb.).

Az összességében háromnegyed milliárd forint több mint egyharmadát a Várbarlangra fordították. Maga a kerületvezetés is egy 2004. szeptember 14-i közigazgatási eljárásban tett és aláírt nyilatkozatában „az önkormányzat fedezte sok százmilliós anyagi ráfordításról” beszél, kifejezetten a Várbarlanggal kapcsolatban.

A Pinceveszély-elhárítási program és az egyéb forrásokból elnyert pályázati pénzeket ugyanakkor kifejezetten a veszélymegelőzésre és -elhárításra lehetett fordítani. Még legitim birtoklás esetén sem lehetett volna „eltéríteni” a pénzügyi kiadások útját a veszélyelhárítástól egy turisztikai beruházás irányába.

A Várbarlang elnevezésű szakaszt tehát a Magyar Állam tulajdonosi képviselőjének engedélye és következképpen a Budavári Önkormányzat képviselő-testületének jóváhagyása nélkül alakították ki. **A közpénzből jogellenesen elvont százmilliókat pedig az állami pénzügyi alapok kezelőinek, illetve az egymást követő képviselő-testületek tudta és jóváhagyása nélkül használták fel.**

Egy várbeli kiskávészó bérleti jogáról, illetve a díj mértékéről is a testület dönt. Ugyanakkor egyetlenegy közgyűlési határozat sem született a Várbarlang elnevezésű terület ügyében, jöllehet 3000 m²-es területről és 300 millió forintos tételről van szó.

A köztisztviselői magánvállalkozás átgondolatlan és pazarló volt. **A beruházások közül kevés bizonyult hasznosnak, s ezek is néhány év alatt erodálódtak, illetve tönkrementek az egymást követő rendezvények okozta túlterhelés miatt.** A Várbarlang állapota néhány év leforgása alatt teljesen leromlott, a kerületvezetés – 2003. június 20-án a Budai Központi Kerületi Bírósághoz érkeztetett nyilatkozatában használt – kifejezésével: lerobbant. Ennek igazolására két tucat fotót is mellékeltek. A kerületvezetés az objektum állapotának leromlását számtalan más eljárásban és sajtónyilatkozataiban is hangoztatta. A különféle helyszíni eljárások során született jegyzőkönyvek állításait alá is támasztották.

Összevetésként a Bécsi kapu téri és a Dísz téri útbeszakadás elhárítása, a pince- és barlangszint megerősítése kb. 5 millió forintjába került az önkormányzatnak, amelyet állami keretből később visszakapott. Ennek az összegnek a fele is elegendő lett volna, ha az omlásokat a pincevesztély-elhárítási program keretén belül megelőzik. A Várbarlangra szabálytalanul elvont pénzüsszegek hozzávetőlegesen 10–12 ezer négyzetméternyi területen tették volna lehetővé a veszélyelhárítást. Ennyi veszélyeztetett pince- és barlangszakasz a 18 ezer négyzetméternyi Budai Vár-barlangban nincs.

A pincevesztély-elhárítási programban az önkormányzat 1993 és 2002 között vett részt. Sem előtte, sem utána nem pályázott – eltérően Pécsről, Egertől kezdve egészen kistelepülésekig. A két időpont egybeesik a Várbarlang kialakításával és az említett bírósági ítélet megszületésével. Tehát ahogy a közvetlen köztisztviselői érdekeltség megszűnt, a Kerület felhagyott a pályázásokkal.

Végezetül azt, hogy a Várbarlang 1997 és 1999 között mennyit hozott az önkormányzatnak, már nemigen lehet megtudni, mivel a Várbarlang kiadásait és bevételeit szétterítették különféle létesítmények (Halászbástya, Magdolna-torony) között. A bevétel 1–2 százaléka forintra becsülhető, amelyek csak egy része került a Halászbástya bevételei közé. Az azonban bizonyos, hogy a Várbarlang bezárását követő feketegazdálkodás bevételeit maradéktalanul elsikkasztották.

IV. A JOGELLENES ÁLLAPOT KIALAKÍTÁSA

Az 1990-es évek elejétől az I. kerületi Polgármesteri Hivatal egyik előadója (M. Miklós) a Budai Vár alatt meghúzódó barlangrendszer vagyonkezelőjének a Budavári Önkormányzatot „jelölte ki”, s ő maga úgy járt el, mint a vagyonkezelő képviselője.

M. Miklós hivatalos tárgyalásokat folytatott, szerződéseket írt alá, illetve társaival turisztikai hasznosítási terveket igyekezett kidolgozni. Ennek első dokumentuma a Budavári Önkormányzat és a Budavári Labirintus között kötött 1993-as megállapodás, amellyel megszületett a később Várbarlang elnevezésű köztisztviselői vállalkozás területi alapja.

M. Miklós a rendszerváltás utáni megváltozott kezelői viszonyokra hivatkozva egy korszerű hasznosítási szerződés megkötését szorgalmazta, olyan módon, hogy a Budavári Labirintus használatában álló területből hozzávetőlegesen 700 méteres szakaszt ő maga mint vagyonkezelő kíván hasznosítani barlangkiállítás formájában. A Budavári Labirintus Kft. jogelődje és a Fővárosi Polgári Védelem között megkötött 1983-as együttműködési megállapodás korszerűsítésének tehát nagy ára volt, ráadásul a szerződés nem volt korszerű, tartalma nem is változott, csupán elnevezése. A Hasznosítási Szerződést nem a kerület vezetése írta alá, amely vélhetően ekkor az egészről még semmit nem tudott, hanem M. Miklós, a Hivatal építésügyi előadója. A szerződéshez nem csatoltak semmiféle térrajzot, amely a megosztás határait kijelölte volna, s ebből később számtalan területi vita származott. Tisztázatlan volt a közműmegosztás is stb. Az 1993-as Hasznosítási Szerződést csak 2002-ben, a már említett BKKB 20. P.I. 23.345/2002/5. számú ítélete nyilvánította semmissé.

A barlang valóságos megosztása csak a 1996-ban következett be a Magyar Állam valóságos tulajdonosi képviselőjének (KVSZ/KVI) hozzájárulása nélkül, azaz jogellenesen. Ekkorra már a Hivatal vezető tisztségviselőinek egy csoportja is magáévá tette M. Miklós és társai elképzeléseit. A területi alaphoz a III. pontban részletezett módon meglettek a pénzügyi források is, illetve beszerzésre került a – legitimáció pótlását is szolgáló – hasznosítási engedély. A turisztikai hasznosítási engedély (barlangmúzeum céljára) a jogcím hiányára felhívta a figyelmet, s előírta annak rendezését, ez azonban nem következett be, azaz az engedélyezési eljárás szabálytalanul történt meg. Ez a rendezetlenség előre vetítette a Várbarlangnak nevezett szakasz hamarosan bekövetkező illegális hasznosítását.

V. EGYÉB VISSZAÉLÉSEK

1999 ősztől, miután a Várbarlang hivatalosan bezárt, számtalan betörés történt a területre; az önkényes behatolások a szomszédos objektumokra, tehát a Budavári Labirintusra és a Sziklakórházra is kihatottak.

A hivatalos bezárást követően kezdődtek meg az **illegális zenei rendezvények**. Két év leforgása alatt a Várbarlang a főváros éjszakai életének egyik legmeghatározóbb helyszíne lett. A rendezvények nagy száma megpecsételte a már a bezárásakor is leromlott Várbarlang sorsát. A közpénzekből fedezett beruházásokat teljes mértékben erodálták, a szükséges karbantartásokat elhagyták, a feketegazdálkodásból származó bevételeket elsikkasztották. A rendezvények – vagy, ahogy ezeket a szervezők és a résztvevők hívták, az *illegálbulik* – a nyári hónapok kivételével heti rendszerességgel folytak. Volt nonstop, azaz 24 órás rendezvény is. Volt olyan alkalom is, amikor a korabeli beszámolók szerint akkora volt a tömeg, hogy egyes barlangágakban a kialakult oxigénhiány miatt kialudtak az öngyújtók. Kifejezetten a tárgyban született internetes fórumon kábítószer-kereskedésről és –fogyasztásról is beszámolnak, illetve arról, hogy az ügy szálai

„magasra vezetnek”. Az utóbbi megállapítás megalapozott. Bár a kerületvezetés elismerte, hogy a Várbarlang állapota a használhatatlanságig leromlott, arra mindmáig nem adott magyarázatot, hogy ez miért következett be, illetve a valóságos okokat, valamint a szintén az adófizetőket megkárosító sikkasztásokat mind a mai napig tagadják.

Az illegális rendezvényekkel egy időben szintén illegális formában, azaz engedély nélkül, illetve a bevételeket elsikkasztva indultak meg a **pornófilm-forgatások**. Önálló pornófilm a Várbarlangban nem készült, epizódok viszont igen. Az epizódokat tartalmazó filmek jó ideig láthatóak voltak a pornográf-filmeket sugárzó nemzetközi tévécsatornákon. Az egyik film olaszországi forgalmazásban DVD-n is megjelent *Sex Forever* címmel. A film Várbarlangban forgatott részlete extrém körülmények között készült. A forgatások végén a szereplőkön kívül az operatőrök, világosítók, valamint maga a rendező is nekivették, s a Szentháromság tér alatti barlangtermekben a filmforgatás orgiába torkollott. (Erre utalt a film olasz rendezője a Fókusz c. magazinműsor végén.) A pornófilm-forgatások átterjedtek más budai barlangokra is. A számtalan bizonyíték ellenére a várkerületi hivatal illetékes köztisztviselői mind a mai napig tagadják a „pornográf-hasznosítást” is.

Számok:

a korai „behangoló” rock- és punk-koncertek látogatóinak száma a kezdetben néhány száz fő volt. 2000-tól a visszaélések elkövetői és szervezők a Budavári Labirintus évi 2-3-szor megtartott multikulturális és soktermes rendezvényeinek mintájára – és legtöbb esetben a Budavári Labirintus nevében – a hagyományos koncertek mellett elindították a több helyszínes zenei rendezvényeket. Ezeknek 1500-3000 látogatója volt. A rekordot a nonstop rendezvény 4000 látogatója jelentette. A nagyüzemben folytatott zugrendezvények infrastrukturális hátterét (engedély nélkül felhúzott vizesblokkok, vendéglátós bútorok, rendezvényi világítás stb.) szintén a közpénzekből biztosították.

Az ún. terembérleti díjak a rendezvény műfajától és létszámától függően 200-600 ezer forint bevételt jelentettek az elkövetőknek, S. Imrének és társainak, amelyet a pult a fogyasztás után 5-15 százalékkal megtoldott. Az arányokat jól érzékelteti annak az I. kerületi vállalkozónak a személyes beszámolója, aki szerint igen jól ment a bolt, s volt olyan éjszaka, amikor 1 millió forintot „kaszált”.

A filmforgatások alkalmanként, tehát nem epizódonként, kb. 300 ezer forintot hoztak a visszaélések elkövetőinek konyhájára. Ebből Adamkó Péter barlangkutató és társai 150 ezer forintot kaptak ügyeleti díj címen, a megmaradt részt továbbosztották, így részesedett a bevételből S. Imre is. Hasonló filmforgatási díjak voltak a Pál-völgyi- és Szemlő-hegyi-barlangokban is.

A 2007-es illegális idegenforgalmi értékesítés Várbarlangra eső bevételeivel együtt a feketegazdálkodásából származó bevételek 15-20 millió forintra becsülhetők. A jogellenes beruházásokhoz képest ez valóban csak járulékos összeg. Járulékoságról van szó abban a tekintetben is, ha jogellenes állapotot nem alakítják ki és tartják fent mintegy másfél évtizeden keresztül, akkor az illegális és magánhasznat hozó cselekményekre nem lett volna lehetőség. Másfelől viszont igaz az is, hogy az illegális hasznosítás okozta a Várbarlang anyagi-műszaki állapotának teljes leromlását. A terhelési és leromlási ráta miatt minden egyes elsikkasztott millió forint további 10-15 millió forinttal rövidítette meg a kerületi és központi költségvetést, azaz az adófizetőket. A Várbarlangban történt sikkasztások „fajlagos költségei” tehát példátlanul magasak voltak.

A Budavári Labirintus a nevével visszaélő szervezők miatt több beadványt küldött a Hivatalnak, majd tucatnyi bizonyítékkal M. I.-nek, az illetékes iroda vezetőjének, illetve a korábbi jegyzőnek, Dr. Horváth Tivadarnak és dr. Nagy Gábor Tamás polgármesternek. A válasz „vagyonkezelői” és hatósági vegzatúra volt.

Több tucatnyi közérdekű bejelentés ellenére **az illetékes hatóságok és szervezetek egyáltalán nem tartottak ellenőrzést a visszaélések elkövetésének idején**, illetve nem avatkoztak közbe. Később valamennyi hatósági szemle arról számolt be, hogy illegális tevékenységre utaló bizonyítékokat még nyomokban sem találtak. Ezeknek ellentmondanak a Fővárosi Bíróság – jóval később megtartott – helyszíni tárgyalásán tapasztaltak, illetve az ezeket rögzítő 26P.24272/2005/8. számú bírósági jegyzőkönyv és kiegészítései.

A nyomozóhatóságok csak a nyilvánosság nyomásának hatására fogtak munkához. A vizsgálatokat azonban mindenféle szempontból a minimálisra szűkítették, **helyszíni szemlét soha nem tartottak**, a szerte- és felfelé ágazó felelősségi köröket nem vizsgálták. Az egyetlen, mindent magára vállaló gyanúsított rabosítási eljárását megszüntették, a büntetőeljárást pedig közmegrökönyödést kiváltó indoklással lezárták. Az alap- és járulékos cselekmények elkövetői teljes immunitást élveztek és élveznek mind a mai napig.

A Budavári Labirintus kétszer fordult a nyilvánossághoz. Mind a két sajtótájékoztatóját megtorolták. A hivatalvezetés által indított példátlan hatósági vegzatúrán túl Dr. Nagy Gábor Tamás polgármester végeláthatatlan kiürítési kísérletekbe fogott az összes lehetséges szervezetenél. Sikertelenül, az önkormányzat nevében indított pert pedig elvesztette. A kerületvezetés és elkövetői körök Budavári Labirintus kiürítésére irányuló kísérleteinek célja ettől fogva már nem csupán területszerzés volt, hanem a Budavári Labirintus ellehetetlenítése, tanúként való elhallgattatása, „kiiktatása”. (A Deák-Adamkó-attakban mind a két indíték szerepet kapott.)

A második sajtótájékoztató után már az elkövetők is részt vettek a zaklatásokban. Adamkó Péter és egyik társa (L. Sz.) – magukat először a Környezetvédelmi Minisztérium, majd a Természetvédelmi Hivatal hatósági személyeinek kiadva – hatósági szemléket tartottak. Szemmel láthatóan olyan helyszíneket kerestek, amelyek a Várbarlangban az általuk szervezett/felügyelt pornográf-filmek hátteréhez hasonlítottak. Ezt követően készült az alább közétett próbarendelés Adamkó Péterrel. Kihallgatása során Adamkó elismerte, hogy a felvételen az ő hangja hallható. A felvételen kiderül, hogy a nyilvánosságra hozott erotikus film forgatásának Adamkó volt a szervezője, amiként a többi budai barlangban is ő honosította meg a „pornográf-hasznosítást”. A hangfelvétel – a szervezetekre való utalások miatt – nem közölt részletei a szexuális tartalmú filmek forgatási körülményeiről, a fizetés részleteiről szólnak. A már ismertté vált film forgatási díjának

elsikkasztását is S. Imre vállalta magára, jóllehet a többi budai barlang hasznosítására semmiféle befolyással nem bírt.

Szintén második sajtótájékoztató után K. I., a hivatal egyik tisztségviselője Dr. Nagy Gábor Tamás polgármester tudtával és Dr. Horváth Tivadar jegyző utasításra elbontatta és ismeretlen helyre szállította a Budavári Labirintus vízvezetékét. A közmű megrongálásával és a vezeték ellopásával a múzeum ellehetetlenítését akarták elérni, nem törődve az ott tartózkodó dolgozókkal és látogatókkal, valamint azzal, hogy cselekményükkel súlyos mértékben veszélyeztetik a közbiztonságot. (A Budavári Labirintus infrastrukturálisan talán Bel-Buda legkiépítettebb, nagy erejű és elhúzódó katasztrófa esetén is használható szükségóvóhelye. Fontos megemlíteni, hogy a polgármester katasztrófa-helyzet esetén a polgárvédelmi erők irányítója, akinek figyelemmel kell lennie a civil lakosság menekítésének és elrejtésének lehetőségeire is.)

Miután a Budavári Labirintus villamosvezetékeinek elbontását is kilátásba helyezték, a Kiállítás vezetése telefonon, majd írásban is kérte a legilletékesebb szervezet azonnali közbeavatkozását, mert mint mondta és írta: szicíliai viszonyok között lehetetlen bármiféle kulturális vállalkozást működtetni. A közbeavatkozás elmaradása esetére a kártalanítási tárgyalások megkezdését szorgalmazta. Hiába. A Budavári Labirintus Kft. 2004-ben mintegy beragadt, maradni nem akart, menni nem tudott. Ezen időszak sztoikus légkörében születtek meg az alábbiakban közölt várjobbágyi panaszok.

2004 júliusában ugyanakkor a Várbarlangnak nevezett szakasz Lovas úti bejáratának lezárását megerősítették: a vasajtó előtt teljesen bedeszkázták a bejáratot.

Hároméves nyugalom után, 2007 júniusában a deszkázatot egy újonnan feltűnt vállalkozás, a Pannónia Panoptikum Kft. elbontotta, majd az említett szakaszon keresztül, főként az esti és az éjszakai órákban ismeretlen célú tevékenységet folytatott. Ezt követően ismét megindult az illegális és elszámolás nélküli hasznosítási tevékenység. Székhelyét tekintve egy pestújhelyi söröző és klub címére bejegyzett P. P. Kft. a jogi rendezetlenséget kihasználva a Sziklakórház üzemeltetőjeként lépett fel, egyúttal a Várbarlangot mintegy a Sziklakórház előtereként használatba vette. A 2007 júliusától november végéig tartó illegális turisztikai értékesítés „az ősembertől a titkos katonai bunkerig” koncepcióval futott.

Még ma is sokan összekeverik az 1997-től megváltozott arculatú Budavári Labirintust előző kiállításával, a panoptikummal. A korábbi Várbarlangban elkövetett visszaéléseket vagy a Budavári Labirintus nevében tették, vagy utólag akarták rá háritani a cselekményeket, a zugrendezvényektől a pornófilm-forgatásokig. Minderre tekintettel a Budavári Labirintus a 2007-es illegális tevékenységet közjegyzői ténytanúsítványok, fotók és egyéb bizonyítékok formájában rögzítette. Ezek közé tartozik az a rendőrségnek benyújtott feljegyzés, amely akkor készült, amikor a Társaság vezetője a rendőrség jelenlétében lezárta a jogcím és engedély nélküli használó által napokra nyitva hagyott Lovas úti bejáratot, illetve a kapcsolódó folyosót. (A vízvezeték elvágása és ellopása, valamint a villamosvezeték megrongálásának kísérlete óta a közműfolyosó volt a múzeum legérzékenyebb, legtámadhatóbb szakasza.)

A lakatokat két hét múlva leverték, s tovább folyt az illegális hasznosítás. Nem sokkal később „felroppent” a hír, a Budavári Labirintus kicsi és üres, és ott csak pornófilmeket forgatnak. A múzeum vezetése számára ekkor vált nyilvánvalóvá, hogy Adamkó és társai a P. P. Kft. mögött és érdekében aktivizálódtak. 2007 szeptemberében ismeretlen személyek köveket, egy másik alkalommal vascsöveket támasztottak a Budavári Labirintus közműfolyójához vezető ajtójához, olyan mennyiségben és módon, hogy a műszaki vezetőt a kiállítási térbe nyíló ajtó felnyitásakor a bezúduló kötőanyag kis híján eltemette.

Ezt követően a Társaság taggyűlése egyhangúan úgy döntött, hogy az eredeti jogszerű állapotot helyreállítja. Ennek lehetősége a 2002-es bírósági döntés óta fent állt, 2003. február 10-i levelében a Budavári Labirintus fel is szólította a Hivatalt az eredeti állapot helyreállítására. Mivel azonban az egyeztető tárgyaláson az 50 millió forintos kártalanítási igényt nem találta megalapozottnak, s mert a Budavári Labirintus műszaki vezetője jelentős kockázati tényezőnek találta a leromlott állapotú Várbarlang anyagi-műszaki és kulturális turisztikai felzárkóztatását, a Budavári Labirintus nem szorgalmazta tovább az eredeti állapot helyreállítását. A vállalkozás tagjainak megosztottsága a barlangrészek egyesítésének ügyében a visszaélések kiújulása és eldurvulása után azonban megszűnt.

Tíz éven keresztül – a Budavári Labirintus 1993 előtti, azaz voltaképpen a Budavári Labirintus saját területén – a Társaság és a Kiállítás rovására elkövetett visszaélések már nagyobb kockázati tényezővé váltak, mint a Várbarlang rehabilitációjával járó anyagi nehézségek vállalása.

A Budavári Labirintus az eredeti és jogszerű állapotot – a használaton kívüli, üres és leromlott állapotú Várbarlang elnevezésű szakaszon, közjegyző és igazságügyi szakértő jelenlétében – 2007. december 28-án állította helyre.

VI. KÍSÉRLETEK A JOGELLENES ÁLLAPOT ÉS HASZNOSÍTÁS VISSZAÁLLÍTÁSÁRA

2008. január elején két alkalommal és egyszerre több irányból törték be a barlangba. A betörések után az elkövetők távoztak.

Az események rekonstrukciója hivatalos eljárásokba beadott iratok, illetve különféle hivatalos eljárások jegyzőkönyvei, illetve az ebben foglalt – egymásnak ellentmondó – tanúnyilatkozatok összevetése révén történt meg.

Tatai Gábor a Pannónia Kft. ügyvezetője január 3-án felhívja János Kórházi üzlettársát D. G.-t, aki szól Adamkónak, illetve a Kórház egyik alkalmazottjával megjelenik a Sziklakórházban. Adamkó Péter utasítására – részben ismert személyi

összetételben – négy ponton törnek be a barlangrendszerbe, majd az elkövetők eltűnnek. Miután a feltört pontokat a Budavári Labirintus műszaki dolgozói lezárják, Adamkó felmegy a polgármesterhez, Nagyhoz. Nagy szól a jegyzőnek, Deáknak. Adamkó szól társának L. Sz.-nek, s további három köztisztviselővel ügyiratszám nélküli „helyszíni jegyzőkönyvet” vesznek fel. Másnap szól Adamkó Deáknak, a Hivatal pedig két lakatosnak, s Dr. Deák Ferenc jegyző utasításra a lezárt pontokat ismét feltörik. A tanúk egy része úgy tudja, hogy állítólag az első betörésen kettő, a másodikon pedig három rendőr is jelen volt.

Csak ezt követően kezdődnek meg a rendes, az ilyen esetekben megszokott birtokvédelmi eljárások. A P. P. Kft. ügyvezetője, Tatai birtokvédelmi kérelmet nyújt be, a volt Várbarlang területére vonatkozóan azonban semmiféle jogcímet nem igazol. Csak egy Megállapodás módosítás elnevezésű iratot ad be, amely társasága és a János Kórház között kötött. Az irat keltezése egybeesik az eredeti állapot helyreállításának időpontjával (december 28.). A Megállapodás érvényességének kezdő hatálya azonban az előző év októberének első napja. Tatai a dátumproblémát úgy oldja meg, hogy az újonnan csatolt Megállapodásból az irat érvényességének időpontjait egész egyszerűen kitakarja (Az okiratkezelés e sajátos formáját a kerületvezetés is alkalmazta már; egy korábbi hivatalos eljárásban a KVI által kibocsátott nyilatkozat felét – ismeretlen tisztviselő – kitakarta. A kényelmetlen mozzanatok eltüntetésének tökéletes formája az volt, amikor egy 2005-ös eljárásban a Budavári Labirintus képviselőivel készült jegyzőkönyvet a Hivatal ügyintézője az irodából kivitt, majd egyik felettese utasításra széttepett.)

A kitakart és az eredeti állapot helyreállításra datált irat megszületésének körülményit tehát homály fedi. Egy valami azonban bizonyos: D. T., a János Kórház főmérnöke októberben kap üzletrészt a P. P. Kft.-től.

Tatai a tárgyaláson nem jelenik meg, de küld két, magukat elfogulatlannak tartó tanút: üzlettársát, D. T.-t, aki magával hozza a János Kórházból egyik beosztottját, aki a mellesleg a magánvállalkozásban működtetett Sziklakórház gondnoka. D. T. a lezárt pontok feltörését azzal magyarázta, hogy a Sziklakórházat ki kellett szellőztetni. Tanútársa ezt aktív módon elő is segítette az egyik ajtó feltörésével, amelyre, mint állítja, Adamkó Péter adott utasítást.

A tárgyalással egy napon Dr. Nagy Gábor Tamás polgármester birtokvédelmet nyújt be a jegyzőnek. A jegyző kéri kizárását a felügyeleti szervtől, a folyamatban lévő Tatai-féle birtokvédelmi eljárást azonban – bejelentési kötelezettsége ellenére – elhallgatja.

Az önkormányzatra hivatkozó Nagy, beadványának már első bekezdésében megtéveszti a kijelölt közigazgatási szervezetet. (Nem ez az első eljárás, amikor tudatosan valótlanul nyilatkozik.). Azt állítja, hogy az önkormányzatnak kiadott szakhatósági engedély alapján az önkormányzat hasznosítási joggal bír. Az engedély azonban ennek éppen az ellenkezőjét mondja ki, ezért Nagy ezt nem is csatolja, csupán egy, az engedélyre utaló hivatalos levelet mellékel. Ezek után a volt Várbarlang rendszeres karbantartásáról stb. szól, amellyel viszont korábbi nyilatkozataival kerül ellentmondásba, hisz az objektumot már évekkal ezelőtt a „lerobbant” jelzővel illeti. Megalapozottan, hiszen a Várbarlang elnevezésű szakasz állapota 1999-től rohamosan romlásnak indult, s néhány év leforgása alatt anyagilag, illetve arculatilag és morálisan teljesen lezüllött. A barlangmúzeum bezárása után pedig a birtoklást különféle, visszaéléseket elkövető csoportok vették át.

A polgármester beadványának „érdemében” a P. P. Kft. és Adamkó, illetve társai érdeksérelmeit sorolja fel. Tanúként pedig az eljárásban kéri meghallgatni Adamkó Pétert, karszt- és barlangszakértőt, továbbá Adamkó egyik társát, L. Sz.-t, valamint további három tisztviselőt. A szövegből az is kibogozható, hogy a második betörésről a polgármesternek tudomása van. (Korábban szintén áttételek révén derült ki, hogy az előző jegyző utasításra végrehajtott közműrongálásról, illetve lopásról is tudott.)

Csakúgy, mint a Tatai-féle birtokvédelmi eljárásban, ezen a tárgyaláson sem jelenik meg a birtokvédelmet kérelmező fél részéről senki. Jogcímet a tanúk sem igazolnak. A tárgyalás során derül fény arra is, hogy a második betörés háttérben dr. Deák Ferenc jegyző áll, okiratilag is rögzítésre kerül, hogy a lezárt pontok feltörésére ő adott utasítást.

Az eredménytelen betörések után a Nagy-féle birtokvédelmi eljárás lényegében nem más, mint a sikertelen első birtokvédelmi eljárás folytatása. Most már az önkormányzatra hivatkozva. A Várbarlang története nem egyéb, mint az önkormányzatra hivatkozó tucatnyi tisztviselő átgondolatlan vagy kalandor vállalkozása, amely később elkerülhetetlenül csúszott át bizonyos személyek és csoportok jogellenes hasznosító tevékenységébe. A birtokvédelmi eljárások sem eyebegek, mint kísérletek a jogellenes állapot és hasznosítás visszaállítására.

VII. VÁRNEGYED, DEÁK-ADAMKÓ-ATTAK, A BUDAVÁRI LABIRINTUS KARHATALMI LEROHANÁSA

Várnegyed. A kerületvezetés a *Várnegyed* c. újság 2008. február 22-i számában a barlangrendszer elhanyagolt szakaszainak veszélyeztetett állapotáért részint a Budavári Labirintust, részint a Magyar Államot teszi felelőssé. Az előbbit azért, mert eredeti állapotot helyreállította, az utóbbit pedig a miatt, mert „a Kincstár nem gondosan kezeli a vagyonát, hanem elhanyagolja azt”.

A Budavári Labirintussal szembeni szokatlanul nyílt támadásra a Társaság jogi képviselője írásban reagál, a helyreigazítást azonban nem közli. A Budavári Labirintus tömör, de érdemi nyilatkozatát (www.varbarlang.hu) a kereskedelmi hirdetések között sem teheti közzé.

Ezek után a múzeum vezetője a már korábban megnyitott honlapon válaszol a valótlanágoktól tobzódó cikkekre. Rámutat, hogy a Budavári Labirintus sem területi, sem okozati, sem szerepköri tekintetben nem hozható összefüggésbe az

elhanyagolt barlangszakaszokkal. S hogy a cikk súlyos mértékben félrevezette a kerületi polgárokat, hisz a kialakult állapotért kizárólag a várkerületi Hivatal felelős. A szabálytalanul és szakszerűtlenül elköltött pályázati pénzek, a néhány esztendő alatt erodálódó beruházások adóforintjai, a számlálatlanul elsikkasztott bevételek bőségesen elegendőek lettek volna a Budai Vár alatt meghúzódó pince- és barlangrendszer teljes geodéziai felmérésére, a nemzeti vagyonkataszterbe vonására, illetve az ún. pinceveszély-elhárítási program teljes körű megvalósítására. Először jelennek meg a honlapon számok, most már nem a visszaélések, hanem az alapcselekmény tekintetében.

Március 17-én a jegyző utasítására a Budavári Labirintusban kereskedelmi hatósági ellenőrzést tartanak. A 2003-óta minden eljárásból kizárt hatóság nem veszi figyelembe az ötszörös kizáró okot, valamint a felügyeleti szerv újonnan meghozott kizáró határozatát. Kereskedelmi működési engedély felmutatását kérik a Kiállítástól, majd a szemlét lefolytatják. A kieroszakolt eljárásban semmiféle szabálytalanságot nem találnak.

Deák-Adamkó-attak. Március 28-án dr. Deák Ferenc jegyző több hatósági személlyel és rendőrökkel megjelenik a Budavári Labirintusban és elrendeli az „üzlet” azonnali, karhatalommal foganatosított bezárását. Indok: a március 17-ei szemle megállapította, hogy a Budavári Labirintus nyitva tart, pedig kereskedelmi hatósági engedélyt nem tudott felmutatni.

Deák ezennel nem a kerületvezetés nyolc éve alaptalanul hivatkozott kereskedelmi vendéglátó-ipari engedély, hanem utazási irodai engedély hiányára hivatkozik. Bizonyíték: a Kiállítás – több éve változatlan – honlapja. Semmi egyéb. Csak rendőrök. Meg Adamkó.

A megérkező vezető megérzi, ez nem egy szokványos, nem mindennapi vegzatúra, hanem a kerületvezetés és visszaéléseket elkövető személyek, csoportok közös fellépése. Közhatalmi jogosítványokkal és rendőrök igénybevételével történő leszámolás. A Budavári Labirintus bezárására, ellehetetlenítésére, lejárására és elnémitására. Amit a kerületvezetés egy évtizede nem tudott véghezvinni a bíróságon, a vagyonkezelő szervezeteknél, illetve hatóságoknál, amit nem tudott elérni zaklatásokkal, közműrongálásokkal – azt most a közhatalmi jogosítványokkal visszaélve, valamint rendőrökkel néhány perc alatt elintézi. Deák a kiállítást határozatilag üzlettel nyilvánítja – szelvében-hosszában, negyedszázados múltjával. A Regionális Közigazgatási Hivatal által határozatilag kizárt jegyző így vonja hatáskörébe a kereskedelmi hatóság hatáskörébe nem tartozó kiállítást. Deák egy másik precedenst is produkál: a jegyzőkönyvbe ezt írja: „határozat”, a határozatban pedig: „üzlet”. Ez hatósági eljárásban példa nélkül álló metaforizálás. Másfelől azonban rávilágít arra, mi is folyik valójában. Deák „jegyző”, a „jogállami normákat” szem előtt tartva „határozatot” hoz, egy „kereskedelmi hatósági eljárásban”, a „törvényesség” érvényesülésének érdekében.

Az eljárás statáriális gyorsaságú. A Kiállítás vezetője – a Deák diktálta „jegyzőkönyvben” is rögzítette – 9.58-kor érkezik, s a jegyző 10.04-kor elrendeli a karhatalommal foganatosított végrehajtást. Beleértve az irodaszintet, amely a Társaság székhelye. Deák és Adamkó siet, 10.00-re sajtótájékoztatót hirdetnek meg a Budavári Labirintus elé. S ha késve is, de a hatóságilag lepecsételt 25 éves kiállítás bejárata előtt együtt nyilatkoznak, mondják a magukét – mint a visszaélések során annyiszor – a Budavári Labirintus nevének fel- és kihasználásával, hisz senkit nem érdekelne egy kocsma hatósági bezárása, mint ahogy senkit nem érdekelt a Várbarlang hivatalos bezárása.

A Budavári Labirintus karhatalmi lerohanása. Deák Ferenc a budavári önkormányzat jegyzője május 9-én, pénteken 18 óra tájban sajtóközleményt juttatott el az MTI-hez. Ebben azt írja, hogy elutasították a Labirintus Kiállítás-szervező Kft. fellebbezését, amit a Budavári Labirintus a jegyző március 28-án hozott döntése ellen nyújtott be. A fellebbezést az elbírálására kijelölt XI. kerületi önkormányzat szakértői testülete utasította el.

Deák Ferenc jegyző tudatosan félrevezette a sajtó- és a nagynyilvánosságot. A sajtóközleménye előtti és utasítására végrehajtott karhatalmi attakról hallgat. Mi történ valójában?

Bezárását követően az irodájától, irataitól megfosztott teljesen ellehetetlenített, megbénult Budavári Labirintus fellebbezést nyújt be a durván törvénytörő határozattal szemben, s panasszal fordul a Fővárosi Főügyészséghez. Deák a fellebbezést csaknem két hétig elfekteteti. Felterjesztésben azzal magyarázza a hatósági bezárást, hogy a Budavári Labirintus csak színleli a kiállítási tevékenységet, területén kiállítás egyáltalán nincs is.

Április 28-án a Regionális Közigazgatási Hivatal kizárja az I. kerületi jegyzőt az eljárásból, immár másodszorra, s a végrehajtási kifogás elbírálásra Újbuda jegyzőjét jelöli ki. Újbuda – bizonyos okok miatt – nem az ügy érdemét, hanem csak kényelmetlenségét kapja meg. A hihetetlenül szűk mozgástérben ugyanakkor a jegyző határozatában további jogszabálysértéseket mutatnak ki. (Így már tucatnyira nő a Deák-féle eljárás törvénytöréseinek száma.) Újbuda a Budavári Labirintus végrehajtási kifogásának helyt ad. A végzés az átadással jogerős lett. A Budavári Labirintus megnyit.

A Hivatal már másnap eléri egy hatóságnál, hogy a Budavári Labirintusban szemlét tartson. Ezt azonban már napi rutinnal kezeli a társaság ügyvezetője. Szabálytalanságot vagy hiányosságot nem találnak. A következő napon megint hívás jön egy hatóságtól, hogy a Hivataltól bejelentést kaptak, de ők nem jönnek, ebben az egészben nem akarnak részt venni, s nem is értik, miért zaklatja az egyik hatóság a másik hatóságot.

Délután a kétszeresen kizárt, s a kiállítási tevékenység tekintetében hatáskörrel nem rendelkező jegyző maga kezébe veszi az ügyet. Végzést hoz a Budavári Labirintus „karhatalommal történő azonnali” bezárásáról.

Két rendőrtiszt délután 3 órától rendőrségi autóból megfigyelés alatt tartja a Budavári Labirintust. A jogi védekezésre képes vezetők távozása után félórával megjelenik három ügyintéző, az egyiküket a végrehajtási eljárásra való tekintettel a jegyző frissiben főtanácsosnak nevezett ki. Begördül a Labirintus Úri utcai bejárához egy rendőrautó és egy rendőrségi busz. A Lovas úti kijáratot gyalogosan érkező rendőrök zárják le. A Budavári Labirintust ellepő rendőrök látványa sokkolja

a kiállítás látogatóit és a dolgozókat. A rendőrség utasítást ad ki, hogy a benti, a Labirintus különféle kiállításain tartózkodó látogatókat küldjék ki. A magyar és külföldi turisták riadtan távoznak. A néhány percesre tervezett eljárás elhúzódik. A Budavári Labirintus egyik vezetője még a foganatosítás befejezése előtt visszaérkezik. A jegyzőt kizáró határozatot felmutatja, amelynek az okán az intézkedést azonnal meg kellene szüntetni. Bemutatásra kerül Újbuda helyt adó határozata is. Patthelyzet alakul ki, végül azonban a főtanácsos hangereje folytán nem a felsőbb, hanem „az utolsó parancs a parancs” elve érvényesül. A kiállítás vetőjét kezében a törvényes és jogerős határozatokkal nyolc rendőr vezeti ki a kiállítási térből. Az irodaszinten azonban az intézkedés szétesik. A műveletvezető rendőrtiszt nem foganatosítja a múzeum irodájának, a Társaság székhelyének negyven nap utáni ismételt bezárását.

folytatás hamarosan

További dokumentumok, hangfelvételek, bizonyítékok feltöltése folyamatosan. Pontosabban igény szerint. Szükség szerint. Azok a tényfeltáró újságírók, akiket érdeklenek a további részletek, a teljes iratanyagba betekinhetnek, azzal a feltétellel, hogy egyéb szervezetek és személyek neveit nem közlik.

A Budavári Labirintus vezetésének meggyőződése, hogy most már nem a konkrét számok, szervezetek és személyek a fontosak, hanem az általános tanulságok. A különbségtétel jogállam és „jogállam” között. Felmérni azt, hogy mit lehet az idézőjelek feloldásáért megtenni, és mibe kell beletörődni életfogytiglan.

HIVATALOS IRATOK

ALAPIRATOK

[Budavári Önkormányzat Hasznosítási engedélye, elvi](#)
[A Budavári Önkormányzat elvesztett pere](#)
[A Magyar Állam tulajdonosi képviselőjének \(KVI\) állásfoglalása](#)
[Kijelölt Ügyészség határozata](#)
[Feljelentés a Központi Ügyészségi Nyomozó Hivatalhoz](#)
[Fővárosi Főügyészség határozata](#)
[Rendőrségi határozat I.](#)
[Rendőrségi határozat II.](#)

EGYÉB IRATOK

FOLYAMODVÁNYOK (elhelyezhetetlen irományok)

[Várjobbágyok panasza](#)

HÍRADÓK

HANGFELVÉTELEK

Próbarendelés Adamkó Péterrel –
részlet, első három perc, vágatlan.

A VÁRBARLANGBAN KÉSZÜLT FELVÉTELEK

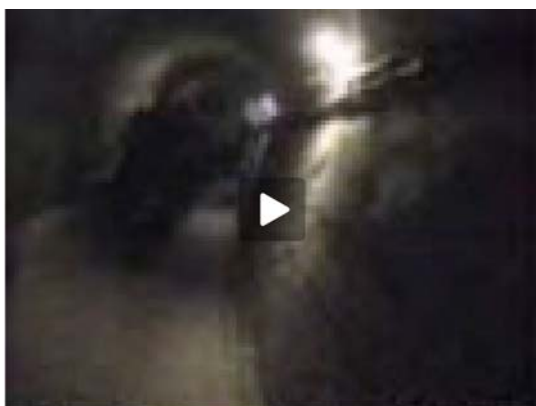
▶ Pornófilmek a Várbarlangban:

Az oldal pornográf jeleneteket tartalmaz!

[Elmúltam 18 éves, és tudomásul vettem.](#)
[Nem múltam el 18 éves, nem lépek be.](#)

▶ Amatőr felvétel az egyik illegális rendezvényről a Várbarlangban

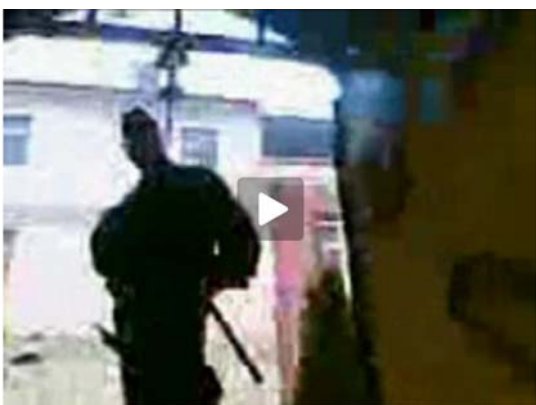

EGYÉB FELVÉTELEK

**A polgármester és a jegyző többed magával, a barlangból kijövet
- a Budavári Labirintus bezárását követő első munkanapon**

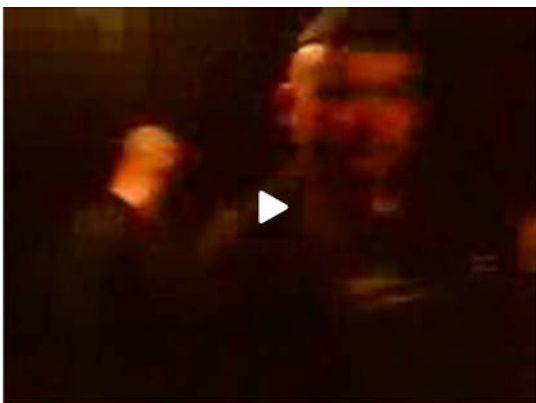
A Budavári Labirintus második, karhatalmi lerochanása:

Az ügyvezetőt sem akarják beengedni

A Budavári Labirintus előtt rendőrautók

A múzeum vezetőjét féltucat rendőr vezeti ki a kiállítási térből

KÉPSOROZATOK A VÁRBARLANGRÓL

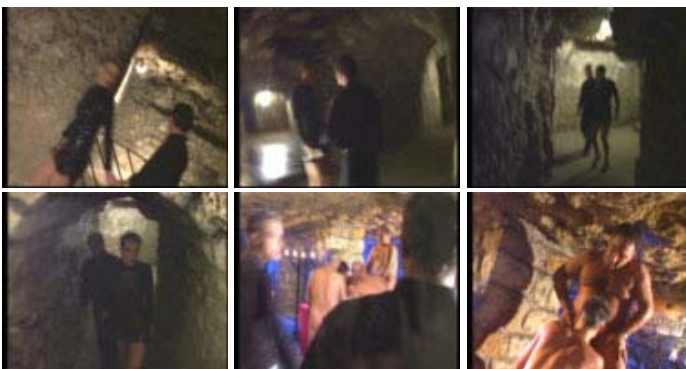
› Az illegális rendezvények

› Várbarlang – kocsmá

› Részlet az egyik pornográf-filmből

› Illegális és elszámolás nélküli turisztikai értékesítés

Képek a Várbarlang állapotáról

Várbarlang

EGYÉB KÉPSOROZATOK

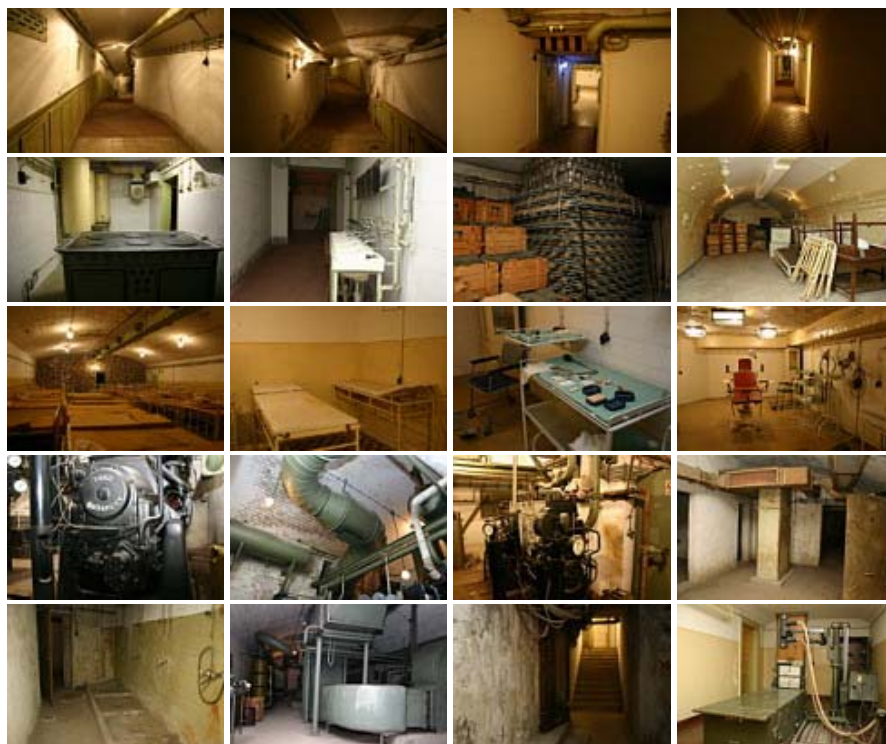

Budavári Labirintus

Sziklakórház

DOC-FLOW

A Budavári Labirintus törvénytelen lezárása

A Regionális Közigazgatási Hivatal második, jegyzőt kizáró határozata
 Újbuda Önkormányzatának a Budavári Labirintus végrehajtási kifogásának helytadó jogerős határozata
 A Budavári Labirintus kiállításainak karhatalmi bezárása

Cáfolatok

A Természetvédelmi Hivatal Budavári Labirintus Kft-nek kiadott engedélye
 Újbuda Önkormányzatának a Budavári Labirintus végrehajtási kifogásának helytadó jogerős határozat

KAPCSOLAT

[Levél a szerkesztőségnek : info@varbarlang.hu](mailto:info@varbarlang.hu)

A honlap fenntartója: Budavári Labirintus

Cím: 1004 Budapest, Úri u. 9.

TEL : 36 1 489 32 80

FAX : 36 1 489 32 82

info@labirintus.com

www.labirintus.com